

האשה, אידי דאיירי לעיל ביש מותרות צפסול תרומה ומעשר קתני נמי הא פירקא צמריה דאיירי נמי צהכי דקתני היתה צת לוי נפסלה מן המעשר צת כהן מן התרומה:

הולד ממזר מזה ומזה. אריי דאפילו לאחזר שנמן הראשון גט הוי ממזר מן השני מידי

דהוה אראשון^ו שהולד ממזר ממנו: **מכיל** דרישא ברשות כ"ד ובעד

אחד אצמא עד אחד מהימן מגדף. למאי דס"ד השתא עד

אחד מהימן מדאורייתא הא דקרי ליה צרשות צ"ד לפי שיש צריס שאין נאמן להם וצריכה לישאל צ"ד

להתירה לינשא על פיו אבל צניס דצנר ידוע שהיא מותרת ואע"ג

דצנר עכשיו דנאמן מן התורה כמו שנים מ"מ אסורה לחזור וי צנע

אחד הוה לה למידק אע"פ שהאימינו מורה: **רבי מאיר** מחייב

ומשכניס אותו אם אומר שלא ס' להצי' ולא דמי לשאל וי קיימי מטרות

דניחא להו צנפרה ולא צני משכניסו: ומה

הייבום עשה מתים כחיים מקום שעשה ולד מן הראשון כולד מן השני לפוסלה מן התרומה אינו דין שנעשה מתים כחיים ת"ל זורע אין לה והא אין לה ונעשה ולד מן הראשון כולד מן השני לענין יבום מק"ו ומה במקום שלא עשה מתים כחיים לענין תרומה עשה ולד מן הראשון כולד מן השני מקום שעשה מתים כחיים לענין יבום אינו דין שנעשה ולד מן הראשון כולד מן השני ת"ל זבון אין לו והא אין לו ולא נעשה ולד מן הראשון כולד מן השני לתרומה מק"ו מה במקום שעשה מתים כחיים לענין תרומה עשה ולד מן הראשון כולד מן השני תלמוד לומר אין לה והא יש לה:

הדרן עלך יש מותרות

האשה אשה כאלה למדינת הים ובאו ואמרו לה מת בעליך וניסת ואח"כ בא בעלה תצא מזה ומזה וצריכה גט מזה ומזה ואין לה כתובה ולא פירות ולא מזונות ולא בלאות לא על זה ולא על זה ואם נמלה מזה ומזה תחזור והולד ממזר מזה ומזה זולא זה וזה מטמא לה זולא זה וזה זכאים לא במציאתה ולא במעשה ידיה ולא בהפרת נדריה יהיתה בת ישראל נפסלה מן הכהונה יבוצת לוי מן המעשר יבוצת כהן מן התרומה ואין יורשין של זה ויורשין של זה יורשין את כתובתה יאם מתו אחיו של זה ואחיו של זה חולצין ולא מייבמין ר' יוסי אומר כתובתה על נכסי בעלה הראשון רבי אלעזר אומר הראשון זכאי במציאתה ובמעשה ידיה ובהפרת נדריה רבי שמעון אומר בציאתה או חליצתה מאחיו של ראשון פוטרת צרתה ואין הולד ממנו ממזר ואם ניסת שלא ברשות מותרת לחזור לו ניסת על פי ב"ד תצא ופטורה מן הקרבן לא ניסת על פי ב"ד תצא וחייבת בקרבן יפה כח ב"ד שפוטרה מן הקרבן הורוה ב"ד לינשא והלכה וקלקלה חייבת בקרבן שלא התירוה אלא לינשא: **גמ'** מדרקתני סיפא נשאת שלא ברשות מותרת לחזור לו שלא ברשות ב"ד אלא בעדים מכלל דרישא ברשות ב"ד ובעד אחד אלמא עד אחד נאמן ותנן גמ' הוחזקו להיות משיאין עד מפי עד ואשה מפי אשה ואשה מפי עבד ומפי שפחה אלמא עד אחד מהימן ותנן גמ' עד אחד אומר אכלת חלב והוא אומר לא אכלתי פטור טעמא דאמר דתניא או הודע אליו חטאתו ולא שידועוהו אחרים יכול אע"פ שאינו מכחישו יהא פטור תלמוד לומר או הודע אליו מ"מ היכי דמי אילימא דאתו תרי ולא קא מכחישו לתו קרא למה לי אלא לאו וכי לא קא מכחישו ליה מהימן ש"מ עד אחד נאמן וממאי דמשום דמהימן דלמא משום דקא שתיק ושתתיקה כחודאה דמאי תדע דקתני סיפא אמרו בשנים אכלת חלב והוא אומר לא אכלתי פטור רבי מאיר מחייב אמר ר' מאיר קל וחומר ב) אם הביאותו שנים לידי מיתה חמורה לא יביאותו לידי קרבן הקל אמרו לו מה אם ירצה לומר מזיד הייתי רישא מ"מ

סריקא. ריקא כמו אלן סרק (ב"ב דף כו:): **ולא נעשה מסיס כחיס**. ותחזור לזיקה אם ימות צנה לאחר זמן: **דרכיה דרכי נועם**. הו שהיה לה צן ולא נוקקה ליצט וניסת לשוק ומת צנה אם תאמר תחלוץ הכי היא מתגסה על צעלה הילכך על כרחך צן אין לו צשעת מיתה קאמר והכי יש לו:

הדרן עלך יש מותרות

האשה. **צלו** ואמרו לה כו'. צעד אחד כדדייקין צגמרא מסיפא: **שאל מזה ומזה**. כשאר אשת איש שזינתה דהך לאו אנוסה היא. ואע"ג דהיימנוכו רבן לעד אחד צאשה משום עיוגוא טעמא מאי משום דהיא גופא דייקא עד ידיעה צקוטטא ומינצבא והא דלא דייקא קנסי לה: **ולייבם גט מזה ומזה**. אם מרצה להנשא לאחר. וטעמא דצעיג גט משני מפרש צגמרא: **מוזוג**. ואפילו מה שלומה ואכלה תחמיו: **צללום**. ואפילו שחיקת צגדים שהיו לה לא מולאי משס: **והולד ממזר מזה ומזה**. אם ילדה משני ממזר גמור ואם שזח החזירה ראשון וילדה לו הוא ממזר מדברייהם: **נפסלה מן הכהונה**. משום וזה: **מן המעשר**. קנסא וכן תרומה דרבנן: **יורשין כפונסה**. צגמרא א) פריך כתובה מאי היא: חולצין. אחיו של ראשון מדאורייתא חולץ ורבנן גזור דלא לייבם ואחיו של שני חולץ מדרבנן משום גזירה שאל יאלמו גירש זה ונשא זה כו' כדמפרש צגמ' (לקמן פסח): **גבי גט: ביאמה או חליצה**. ארישא פליג דקתני לא מייבמין: **ואין הולד ממזר**. אם החזירה הראשון: **ניספא שלא צרשות**. צ"ד צצאו שני עדים ואמרו מת צעליך וניסת מעצמא שהרי לא היתה צריכה ליתר צ"ד: **מוסרם חוזר**. לו דאנוסה היא: **אפוטרה מן הקרבן**. דימד טעמא צבוראט צ"ד פטור: **שלא על פי צ"ד**. אלא צעדים חייבת קרבן דשוגגת היא ואין זה אונס להפטר מן הקרבן דאיבעי לה לאתמוני: **גמ'** הא אישתיק מהימן: **ולא אמרינן חולין לעזרה קא מיימתי אי נימא טרי**. אמרו לו אכלת חלב: **וכי לא מכחישו ליה מהימן**. אלמא עד אחד מהימן צאיסור ויהיך דקא מיימתי מטאת אפומיה ומיתאכללא דאי לא מהימן היכי מתאכללא דלמא חולין צעזרה מניה: **ומה אם ילדה לומר מויד הייפי**. הכי זה נאמן לפטור עצמו מקרבן דלכן אמר מלו להכחישו צהא הילכך אי עדים נמי לא אכלתי נאמן. ומדאיפליגו צהא מכלל דרישא עד אחד אומר אכלת כו' דייק מניה הא אישתיק חייב דצבי הכל היא: מאי

א) ג' נע' מוספות וצמס טו: ד"ה כל חזא ומס' חולין כג: ד"ה ותהא) ב) כריתות יא: א) לעיל יא, ז) היות ב, ס) שבת קמה לקמן קב. צבורות מו: ו) קדושין סה: נכריתות יא: ז) ו) נכריתות סס, ח) ולקמן פסח. צ"כ כ: צ"מ א: ט) צ"מ ג: כריתות יא: ו) ולקמן פסח: ט) ס"א אכל, ו) ענין הטיב מוס' כריתות יב. שניה ד"ה או דילמא וכו' וק"ש וע"ע מוס' ר"ה ו' ד"ה יקרב,

גליון הש"ס

תוס' ד"ה הולד פטור וכו' שהולד פטור מבנו. עי' לעיל דף מט ע"ב תודיה סטוה נמי:

הגהות הב"ח

א) גמ' ק"ו ומה אס: ב) תוס' ד"ה מכלל וכו' לחזור לו דצנע אחד: ג) ד"ה ר' מאיר וכו' מידי מטלות. צ"ב עי' צענכין דף כא ופי' אמרו לו ד' יב צמ"ש הסו' צדיה או דלמא:

מוסף רש"י

ואין יורשין של זה ויורשין של זה. צניס שיש לה מזה ומזה (כחובות ג). ביאתה או חליצתה מאחיו של ראשון פוטרת צרתה. פוטרת היא לכתולה אה צרתה, שהרי היא כשאר נשים לגבי יבם, דלא קנסיה רבנן מיבם, דהויא שריא ליה שאנוסה היתה פטורה שמת (ע"ד א). ואם ניסת שלא ברשות מותרת לחזור לו. להראשון וכל פי עדים שאמרו לה שיש מת בעליך ולפיכך מותרת להראשון שהרי אנוסה היא שניספא אמרו לה דאונס פיראל שיי (כריתות א). הורוה להפטר מן הקרבן דאיבעי לה לאתמוני: **גמ'** הא אישתיק מהימן: **ולא אמרינן חולין לעזרה קא מיימתי אי נימא טרי**. אמרו לו אכלת חלב: **וכי לא מכחישו ליה מהימן**. אלמא עד אחד מהימן צאיסור ויהיך דקא מיימתי מטאת אפומיה ומיתאכללא דאי לא מהימן היכי מתאכללא דלמא חולין צעזרה מניה: **ומה אם ילדה לומר מויד הייפי**. הכי זה נאמן לפטור עצמו מקרבן דלכן אמר מלו להכחישו צהא הילכך אי עדים נמי לא אכלתי נאמן. ומדאיפליגו צהא מכלל דרישא עד אחד אומר אכלת כו' דייק מניה הא אישתיק חייב דצבי הכל היא: מאי

פרקין אמרו לה מת בעליך ונשאת ואח"כ אמרו לה קיים היה באותה שעה תצא מזה ומזה והולד ממזר מזה ומזה וצריכה גט מזה ומזה ואין לה כתובה ולא פירות ולא מזונות ולא בלאות לא על זה ולא על זה ואם נמלה מזה ומזה תחזור והולד ממזר מזה ומזה זולא זה וזה מטמא לה זולא זה וזה זכאים לא במציאתה ולא במעשה ידיה ולא בהפרת נדריה יהיתה בת ישראל נפסלה מן הכהונה יבוצת לוי מן המעשר יבוצת כהן מן התרומה ואין יורשין של זה ויורשין של זה יורשין את כתובתה יאם מתו אחיו של זה ואחיו של זה חולצין ולא מייבמין ר' יוסי אומר כתובתה על נכסי בעלה הראשון רבי אלעזר אומר הראשון זכאי במציאתה ובמעשה ידיה ובהפרת נדריה רבי שמעון אומר בציאתה או חליצתה מאחיו של ראשון פוטרת צרתה ואין הולד ממנו ממזר ואם ניסת שלא ברשות מותרת לחזור לו ניסת על פי ב"ד תצא ופטורה מן הקרבן לא ניסת על פי ב"ד תצא וחייבת בקרבן יפה כח ב"ד שפוטרה מן הקרבן הורוה ב"ד לינשא והלכה וקלקלה חייבת בקרבן שלא התירוה אלא לינשא: **גמ'** מדרקתני סיפא נשאת שלא ברשות מותרת לחזור לו שלא ברשות ב"ד אלא בעדים מכלל דרישא ברשות ב"ד ובעד אחד אלמא עד אחד נאמן ותנן גמ' הוחזקו להיות משיאין עד מפי עד ואשה מפי אשה ואשה מפי עבד ומפי שפחה אלמא עד אחד מהימן ותנן גמ' עד אחד אומר אכלת חלב והוא אומר לא אכלתי פטור טעמא דאמר דתניא או הודע אליו חטאתו ולא שידועוהו אחרים יכול אע"פ שאינו מכחישו יהא פטור תלמוד לומר או הודע אליו מ"מ היכי דמי אילימא דאתו תרי ולא קא מכחישו לתו קרא למה לי אלא לאו וכי לא קא מכחישו ליה מהימן ש"מ עד אחד נאמן וממאי דמשום דמהימן דלמא משום דקא שתיק ושתתיקה כחודאה דמאי תדע דקתני סיפא אמרו בשנים אכלת חלב והוא אומר לא אכלתי פטור רבי מאיר מחייב אמר ר' מאיר קל וחומר ב) אם הביאותו שנים לידי מיתה חמורה לא יביאותו לידי קרבן הקל אמרו לו מה אם ירצה לומר מזיד הייתי רישא מ"מ

א) גמ' ק"ו ומה אס: ב) תוס' ד"ה מכלל וכו' לחזור לו דצנע אחד: ג) ד"ה ר' מאיר וכו' מידי מטלות. צ"ב עי' צענכין דף כא ופי' אמרו לו ד' יב צמ"ש הסו' צדיה או דלמא: **מוסף רש"י** ואין יורשין של זה ויורשין של זה. צניס שיש לה מזה ומזה (כחובות ג). ביאתה או חליצתה מאחיו של ראשון פוטרת צרתה. פוטרת היא לכתולה אה צרתה, שהרי היא כשאר נשים לגבי יבם, דלא קנסיה רבנן מיבם, דהויא שריא ליה שאנוסה היתה פטורה שמת (ע"ד א). ואם ניסת שלא ברשות מותרת לחזור לו. להראשון וכל פי עדים שאמרו לה שיש מת בעליך ולפיכך מותרת להראשון שהרי אנוסה היא שניספא אמרו לה דאונס פיראל שיי (כריתות א). הורוה להפטר מן הקרבן דאיבעי לה לאתמוני: **גמ'** הא אישתיק מהימן: **ולא אמרינן חולין לעזרה קא מיימתי אי נימא טרי**. אמרו לו אכלת חלב: **וכי לא מכחישו ליה מהימן**. אלמא עד אחד מהימן צאיסור ויהיך דקא מיימתי מטאת אפומיה ומיתאכללא דאי לא מהימן היכי מתאכללא דלמא חולין צעזרה מניה: **ומה אם ילדה לומר מויד הייפי**. הכי זה נאמן לפטור עצמו מקרבן דלכן אמר מלו להכחישו צהא הילכך אי עדים נמי לא אכלתי נאמן. ומדאיפליגו צהא מכלל דרישא עד אחד אומר אכלת כו' דייק מניה הא אישתיק חייב דצבי הכל היא: מאי